

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงาน
อัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
พนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๕ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่ง
เป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษ
ประจำเขต”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลคดีเด็กและ
เยาวชน แต่ละศาล ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า
เรียกว่า “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการ
จังหวัดผู้ช่วย” และ “อัยการผู้ช่วย” ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงเกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาคดีในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง จึงต้องแก้ไขมาตรา ๕ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงด้วย